

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 18 czerwca 2019 r.****w sprawie projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w Danii obejmującego lata 2021–2030**

(2019/C 297/04)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 288,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują każde państwo członkowskie do przedłożenia Komisji projektu swojego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, obejmującego okres od 2021 r. do 2030 r., zgodnie z art. 3 ust. 1 oraz załącznikiem I do tego rozporządzenia. Pierwsze projekty zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu miały zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (2) Dania przedłożyła projekt zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w dniu 21 grudnia 2018 r. Przedłożenie tego projektu planu stanowi podstawę i pierwszy etap procedury iteracyjnej z udziałem Komisji i państw członkowskich, służącej finalizacji zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, a następnie ich wdrażaniu.
- (3) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują Komisję do przeprowadzenia oceny projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Komisja dokonała kompleksowej oceny duńskiego projektu krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, uwzględniając istotne elementy rozporządzenia (UE) 2018/1999. Ocena ta jest publikowana⁽²⁾ wraz z niniejszym zaleceniem. Poniższe zalecenia oparte są na tej ocenie.
- (4) Zalecenia Komisji mogą dotyczyć w szczególności: (i) poziomu ambicji założeń, celów i wkładów służących zbiorczemu osiągnięciu celów unii energetycznej, a zwłaszcza celów Unii na rok 2030 w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej oraz poziomu elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych, który państwa członkowskie zamierzają osiągnąć w 2030 r.; (ii) polityk i środków odnoszących się do celów na szczeblu państw członkowskich i Unii oraz innych polityk i środków o potencjalnym znaczeniu transgranicznym; (iii) wszelkich dodatkowych polityk i środków, które mogą być wymagane w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu; (iv) interakcji między istniejącymi i planowanymi politykami i środkami zapisanymi w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu oraz spójności tych polityk i środków, w ramach jednego wymiaru i między poszczególnymi wymiarami unii energetycznej.
- (5) Opracowując swoje zalecenia, Komisja uwzględniła, z jednej strony, potrzebę zsumowania określonych, ujętych ilościowo planowanych wkładów wszystkich państw członkowskich, by ocenić poziom ambicji na szczeblu Unii, a z drugiej strony to, że państwo członkowskie musi mieć wystarczająco dużo czasu na należyte rozważenie zaleceń Komisji przed finalizacją zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu.
- (6) Zalecenia Komisji dotyczące poziomu ambicji państw członkowskich w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych zostały opracowane według wzoru podanego w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1999, opartego na obiektywnych kryteriach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.

⁽²⁾ SWD(2019) 275.

- (7) Jeśli chodzi o efektywność energetyczną, zalecenia Komisji opierają się na ocenie poziomu ambicji na szczeblu krajowym, przedstawionego w projekcie zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, w porównaniu ze zbiorowym poziomem wysiłków koniecznych do osiągnięcia celów Unii, uwzględniając, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące szczególnych okoliczności krajowych. Ostateczne wkłady krajowe w dziedzinie efektywności energetycznej powinny odzwierciedlać potencjał oszczędności energii racjonalnych pod względem kosztów oraz powinny zostać wsparte solidną długoterminową strategią na rzecz renowacji budynków oraz środkami służącymi realizacji obowiązku oszczędności energii wynikającego z art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE⁽³⁾. Państwa członkowskie powinny również wykazać, że należycie uwzględniły zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”, wyjaśniając w szczególności, w jaki sposób efektywność energetyczna przyczyni się do racjonalnej pod względem kosztów realizacji krajowych celów w zakresie konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej, bezpieczeństwa dostaw energii oraz rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego.
- (8) Rozporządzenie w sprawie zarządzania wymaga od państw członkowskich przedstawienia ogólnego przeglądu inwestycji niezbędnych do osiągnięcia założeń, celów i wkładów określonych w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu, a także ogólnej oceny źródeł tych inwestycji. Krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu powinny zapewnić przejrzystość i przewidywalność polityk i środków krajowych w celu zagwarantowania pewności inwestycji.
- (9) Jednocześnie, w ramach cyklu europejskiego semestru na lata 2018–2019, Komisja położyła silny nacisk na potrzeby inwestycyjne państw członkowskich w zakresie energii i klimatu. Znalazło to odzwierciedlenie w sprawozdaniu krajowym na 2019 r. dotyczącym Danii⁽⁴⁾ oraz w zaleceniu Komisji dotyczącym zalecenia Rady dla Danii⁽⁵⁾ w ramach procesu europejskiego semestru. Komisja uwzględniła najnowsze ustalenia i zalecenia wynikające z europejskiego semestru w swojej ocenie projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Zalecenia Komisji uzupełniają najbardziej aktualne zalecenia dla poszczególnych państw wydawane w ramach europejskiego semestru. W swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu państwa członkowskie powinny również zapewnić uwzględnienie najnowszych zaleceń dla poszczególnych państw, wydanych w ramach europejskiego semestru.
- (10) Przepisy rozporządzenia w sprawie zarządzania zobowiązują ponadto wszystkie państwa członkowskie do należytego uwzględnienia wszelkich zaleceń Komisji dotyczących projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, które mają zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2019 r., a jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględni zaleceń lub jego istotnej części, powinno ono przedstawić swoje uzasadnienie i podać je do wiadomości publicznej.
- (11) W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny przekazywać – w swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach w późniejszych latach – te same dane, które przekazują do Eurostatu lub do Europejskiej Agencji Środowiska. Zastosowanie tego samego źródła oraz, w miarę dostępności, statystyk europejskich jest również niezbędne do obliczenia poziomu bazowego na potrzeby modelowania i prognoz. Zastosowanie statystyk europejskich umożliwi lepszą porównywalność danych i prognoz wykorzystywanych w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu.
- (12) Wszystkie elementy załącznika I do rozporządzenia (UE) 2018/1999 należy uwzględnić w ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu. W tym kontekście należy dokonać oceny makroekonomicznego wpływu planowanych polityk i środków oraz, w możliwym zakresie, ich wpływu na zdrowie, środowisko, zatrudnienie i kształcenie, umiejętności oraz społeczeństwo. Należy zapewnić udział społeczeństwa i innych zainteresowanych stron w przygotowywaniu ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Te i inne elementy zostały szczegółowo opisane w dokumencie roboczym służb Komisji publikowanym wraz z niniejszym zaleceniem⁽⁶⁾.
- (13) W ostatecznym planie Dania powinna uwzględnić synergie między pięcioma wymiarami unii energetycznej oraz zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”, w tym poprzez wyjaśnienie, w jaki sposób efektywność energetyczna przyczyni się do racjonalnej pod względem kosztów realizacji krajowych celów w zakresie konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej, bezpieczeństwa dostaw energii oraz rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego. Dodatkowe informacje na temat szczegółowych celów dotyczących odpowiedzi odbioru, agregacji, elastyczności systemu, inteligentnych sieci, magazynowania, wytwarzania rozproszonego, ochrony konsumentów i konkurencyjności w sektorze detalicznym obrotu energią stanowią również istotne elementy, które należy uwzględnić w ostatecznym planie w celu zapewnienia zarządzania realizacją celu 100 % energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do 2030 r. Ważne jest, aby kompletny ostateczny plan zawierał szczegółowy opis wszystkich dotacji w dziedzinie energii, jak również krajowych polityk, środków i harmonogramu ich stopniowego wycofywania, w szczególności w zakresie paliw kopalnych. Ulepszeniu planu służyłyby również informacje na temat tego, w jaki sposób zagrożenia związane ze zmianą klimatu mogą wpłynąć na dostawy energii. Założenia w ramach wymiaru badań naukowych, innowacji i konkurencyjności muszą wspierać planowane działania na rzecz innych wymiarów unii energetycznej.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ SWD(2019) 1003 final.

⁽⁵⁾ COM(2019) 504 final z dnia 5 czerwca 2019 r.

⁽⁶⁾ SWD(2019) 275.

- (14) W kontekście ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu korzystne byłoby przedstawienie bardziej kompleksowej analizy obecnej sytuacji sektora technologii niskoemisyjnych na rynku światowym, w tym w zakresie obniżenia emisyjności energochłonnych i wysokoemisyjnych gałęzi przemysłu. W oparciu o strategię eksportową technologii energetycznych do ostatecznego planu można by włączyć wymierne cele na przyszłość, wraz z politykami i środkami służącymi ich osiągnięciu. W ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu można by również położyć nacisk na ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające z ambitnych działań związanych z gospodarką o obiegu zamkniętym.
- (15) Zalecenia Komisji dla Danii opierają się na ocenie opracowanego przez Danię projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, publikowanego wraz z niniejszym zaleceniem (7),

NINIEJSZYM ZALECA, ABY DANIA PODJĘŁA NASTĘPUJĄCE DZIAŁANIA:

1. Wyjaśnienie, w jaki sposób zamierza osiągnąć cel na rok 2030 zakładający emisję gazów cieplarnianych na poziomie -39 % w porównaniu z rokiem 2005 w odniesieniu do emisji nieobjętych unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji, uwzględniając wdrożenie dalszej racjonalnej pod względem kosztów polityki w sektorze budowlanym oraz doprecyzowanie planowanej polityki transportowej, a także określenie planowanego wykorzystania elastyczności między sektorami podejmującymi wspólny wysiłek redukcyjny, sektorami użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa oraz sektorami objętymi unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji.
2. Podbudowanie pożądanego poziomu ambicji w perspektywie roku 2030, zakładającego udział energii ze źródeł odnawialnych wynoszący 55 % jako wkład Danii w realizację unijnego celu w zakresie energii odnawialnej na 2030 r., szczegółowymi i określonymi ilościowo politykami i środkami, które są zgodne z obowiązkami wynikającymi z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (8), aby umożliwić terminowe i racjonalne pod względem kosztów osiągnięcie tego wkładu. Wyjaśnienie, między innymi, poziomu orientacyjnej trajektorii osiągnięcia wszystkich punktów odniesienia wynikających z art. 4 lit. a) ppkt 2 rozporządzenia (UE) 2018/1999. Zaproponowanie ponadto trajektorii i odpowiednich środków w sektorze transportu na potrzeby osiągnięcia celu dotyczącego transportu zgodnie z art. 25 dyrektywy (UE) 2018/2001. Dostarczenie dodatkowych informacji na temat konkretnych środków służących zapewnieniu zrównoważonego charakteru dostaw i wykorzystania biomasy w sektorze energetycznym, biorąc pod uwagę istotny wkład biomasy w kontekście całego koszyka energetycznego Danii.
3. Znaczące zwiększenie ambicji odnośnie do ograniczenia zużycia energii – zarówno końcowej, jak i pierwotnej – w 2030 r., mając na uwadze potrzebę zwiększenia wysiłków na rzecz osiągnięcia unijnego celu w zakresie efektywności energetycznej na rok 2030. Zaproponowanie bardziej ambitnych polityk i środków, które zrekomensowałyby prawdopodobne skutki znacznego obniżenia poziomów finansowania na rzecz efektywności energetycznej i uzgodnionych obniżek podatków energetycznych oraz przyniosłyby dodatkowe oszczędności energii do 2030 r. Ujęcie nowych środków mających na celu i umożliwiających osiągnięcie oszczędności energii wymaganych zgodnie z art. 7 dyrektywy 2012/27/UE. Jest to szczególnie ważne w świetle decyzji Danii o zaprzestaniu stosowania istniejącego systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej, co obniżyłoby środki finansowe dostępne na działania na rzecz oszczędności energii końcowej. Doprecyzowanie faktycznych środków umożliwiających osiągnięcie ambitnych celów dotyczących zwiększenia ekologiczności i wydajności transportu oraz pojazdów.
4. Określenie jasnych, wymiernych i przyszłościowych celów dotyczących integracji rynku.
5. Doprecyzowanie krajowych założeń i celów dotyczących finansowania badań naukowych, innowacji i konkurencyjności, w szczególności w związku z unią energetyczną, które mają być realizowane od chwili obecnej do 2030 r., tak aby można je było łatwo zmierzyć i dostosować pod kątem wsparcia realizacji celów w innych wymiarach zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Oparcie tych założeń na konkretnych i odpowiednich politykach i środkach, z uwzględnieniem tych, które mają zostać opracowane we współpracy z innymi państwami członkowskimi, takich jak europejski strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych.
6. Rozszerzenie dobrze już funkcjonujących uzgodnień w zakresie współpracy regionalnej, w szczególności z innymi krajami nordyckimi (Finlandia, Islandia, Norwegia i Szwecja) oraz z krajami bałtyckimi (Estonia, Łotwa i Litwa), o inne mechanizmy współpracy. Ewentualne obszary wzmocnionej współpracy w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych obejmują planowane transfery statystyczne lub projekty hybrydowe w dziedzinie energii odnawialnej, w przypadku których morska energia wiatrowa jest powiązana z więcej niż jednym rynkiem. Jeśli chodzi o badania naukowe i innowacje, obejmuje to dostosowanie programów badawczych, skoordynowane finansowanie i określenie synergii z innymi państwami członkowskimi oraz z unijnymi programami i inicjatywami.
7. Rozszerzenie przedstawionej analizy potrzeb inwestycyjnych poprzez oszacowanie potrzeb w zakresie inwestycji publicznych i prywatnych w ramach planowanych polityk na potrzeby osiągnięcia celów w zakresie klimatu i energii do 2030 r. oraz wskazanie prawdopodobnych źródeł ich finansowania.

(7) SWD(2019) 275.

(8) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

8. Przedstawienie wykazu wszystkich dotacji w dziedzinie energii, w tym w szczególności w zakresie paliw kopalnych, oraz podjętych działań, jak również planów stopniowego wycofywania tych dotacji.
9. Uzupelnienie kwestii požądanej integracji polityk w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i zanieczyszczenia powietrza o więcej informacji ilościowych, z uwzględnieniem przynajmniej wymaganych informacji na temat przewidywanych emisji zanieczyszczeń powietrza w ramach planowanych polityk i środków.
10. Lepsze uwzględnienie aspektów sprawiedliwej i uczciwej transformacji, w szczególności poprzez przedstawienie bardziej szczegółowych informacji na temat wpływu planowanych założeń, polityk i środków na społeczeństwo, zatrudnienie i umiejętności.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Miguel ARIAS CAÑETE
Członek Komisji
